

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. Ch.**, zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem, sídlem Purkyňova 6, Ostrava, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. srpna 2018 č. j. CPR-13278-2/ČJ-2018-930310-V-241, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. října 2019 č. j. 18 A 26/2018 - 81

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 5. března 2018 č. j. KRPT-26841-45/ČJ-2018-070022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. července 2019. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v návěti. Následnou žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Upozornil, že realizace správního vyhoštění by mu nejen znemožnila hájit jeho práva v řízení o kasační stížnosti osobně, ale znamenala by i zcela zásadní narušení jeho soukromého a rodinného života a mohla by být spojena s nepřiměřenými materiálními výdaji a s nezvratnými důsledky, přičemž odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. října 2015 č. j. 2 Azs 219/2015 - 23. Stěžovatel má na území České republiky manželku a nezletilou dceru, o něž se stará a které jsou občankami České republiky. Správní vyhoštění by zásadním způsobem zpřetrhalo vazby stěžovatele s jeho rodinou, přičemž nelze očekávat, že by jeho nezletilá dcera v útlém věku odcestovala do Alžírsko. Stěžovatel by nadále pravděpodobně nebyl schopen přispívat na výživu své dcery, správní vyhoštění by se tak

podstatným způsobem dotklo i života jeho manželky a dcery. Na druhou stranu stěžovatel pobytem na území České republiky nikoho neohrožuje, neexistuje nebezpečí, že by se skrýval či že by dobrovolně nevycestoval a není důvod domnívat se, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku upozornil, že na území České republiky mají setrvávat pouze cizinci, kteří respektují právní předpisy, pročez shledává přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Aby bylo správní vyhoštění účinným opatřením, musí být vykonáno co nejdříve po zjištění protiprávního jednání cizince. Samotné vycestování stěžovatele nezasáhne do jeho práva na spravedlivý proces, neboť stěžovatel je zastoupen advokátem.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS, *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“.*

[7] V usnesení ze dne 19. listopadu 2014 č. j. 1 Azs 160/2014 - 25, č. 3169/2015 Sb. NSS, nicméně Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva [...] na respektování soukromého života.“* V nyní posuzované věci je navíc ve hře nezanedbatelný zásah do rodinného života stěžovatele. Ze správního spisu předloženého žalovaným a ze zjištění krajského soudu vyplývá, že stěžovatel je otcem české občanky L. Ch. narozené dne X, s jejíž matkou se dne X oženil, od července 2018 sdílejí společnou domácnost.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávaném případě je na místě kasační stížnosti přiznat odkladný účinek. Existence rodinných vazeb stěžovatele na území České republiky nebyla zpochybněna. Není pravděpodobné, že by stěžovatele jeho manželka a dcera následovaly do Alžírsko, tedy do země velmi kulturně odlišné od České republiky – sám stěžovatel tvrdí opak. A s ohledem na nízký věk dcery stěžovatele lze mít důvodně za to, že jakékoli odloučení od otce by jejich vztah mohlo narušit (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu 18. dubna 2018 č. j. 6 Azs 88/2018 - 26).

pokračování

[9] Pobyť stěžovatele na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti nelze považovat za rozporný s důležitým veřejným zájmem. Nelze totiž přehlížet, že stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění za neoprávněný pobyt bez víza či bez povolení k pobytu v trvání tří dnů (od 27. do 29. ledna 2018). Stěžovatel tedy nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek či veřejnou bezpečnost. Nejvyšší správní soud dále nezjistil, že by setrvání stěžovatele na území České republiky způsobilo újmu jakékoli jiné osobě. Nadto Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti s největším urychlením, neboť jde ze zákona o přednostní věc (§ 56 odst. 3 s. ř. s.).

[10] Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to jak ve vztahu k rozsudku krajského soudu, tak k rozhodnutí žalovaného.

[11] Nejvyšší správní soud na závěr připomíná, že *rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005 č. j. 8 As 26/2005 - 76). Nynější přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tudíž nebude mít žádný vliv na způsob, jakým Nejvyšší správní soud rozhodne o věci samé. Rovněž platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku *i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly* (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu